

PEDOGRYK (1) *sb m*

pedogryk, [podagryk].

Teksty nie oznaczają é oraz ó; a jasne.

sg N pedogryk. ◇ [pl N podagrykowie.]

Sł stp brak, Cn: podagryk, Linde XVI w.

Chory na podagrę; articularius, podager, podagricus, podagrosus Cn [podagricus – który tę niemoc ma Murm 68; – podagryczny, który podagrę ma Mącz 307c; – podagrę mający Calep]: [dawał mu [król] Kánclerítwo [...]/ ktorego on dla nieśpołobne⁸⁰ zdrowia/ bo był pedogryk/ przyiąć niechciał. PaprHerby 201; Tánże też przez tegoż Męczenniká/ trzy podágrykowie byli vzdrowieni WujPosŚw 1584 84 (Linde), 84.]

W porównaniu: ze IchM zemną naon czas byli, iakobywa Pedogryk wchorobie mniema ze go y ten obraza conakroku od niegostoi ActReg 139.

ZCh, IG